

3. A keď zlo už stále viac sa vzráha, čas zlý telá zohýba, krč ten vzlyku Matky |:dá nám sil.:|
Aj keď sám sa v hriechu často zrútim, na cestu späť sa vrátim, ak len slza Matky |:dá mi sil.:|
|:Dá nám sil.:|(4x). Ak len slza Matky |:dá mi sil.:|
4. Preto v týchto slovách nech sa vraví: Táto chvíľa je dobrá, keď nám Panna vraví |:to som ja.:|
Preto odtiaľ už navždy vieme, kto vždy plače za teba, meno má tak prosté: |:Mária.:|
|:Mária.:|(4x). Meno má tak prosté: |:Mária.:|

387. Na zem padol sivý tieň. Nad krajinou zjav sa stal

- ^{e(C)} 1. |:Na zem padol sivý tieň.:| ^{C(D)} |:Nad krajinou zjav sa stal.:|
^{C(D)} |:Kto sa zbaví svojich vín?:| ^e Kto má právo kráčať v dial'?
- ^{G(D)} R: |:Svet iba križ.:| ^e Ti za Tvoju lásku dal. |:Svet iba križ.:| ^{G(D)} pre Teba mal.
^{G(D)} |:Chcel by sa skryť.:| ^e lebo zlobou oplýval. Á, á, á, á, aby nespomínal.
^{C D}
2. |:Na lesk sveta padol tieň.:| |:duša má už novú tvár.:|
|:Zmýšľali len prizemne.:| verných zostalo len pár.
- R: |:Ideme výš.:| s láskou, ktorá krváca. |:Ideme výš.:| za šťastím v nás.
Nieкто to vzdal, iný sa smial, nieкто sa domov nevracia. Á, á, á, á ideme výš.
3. Ná, ná, ná...

388. To anjel kameň odvalil. To bolo za jasného rána

- ^F R: |:To anjel kameň odvalil.:| ^{C' F F F' B b} To bolo za jasného rána,
^{C' B' F C' F} keď začala trúbka znieť. To anjel kameň odvalil.
- ^{F d' B' C' F d' db C' F d' d F#m G' C' F}
1. Magdaléna zrána beží, to vám poviem sám, nesie správu všetkým, že kameň nie je tam.
2. Svojho Spasiteľa hľadám, kam sa stratil nám? Veľkú starosť ja mám, veď kameň nie je tam.
3. A od hrobu muži v strachu rýchlo bežia v dial', bo vidia v tom ľaku, že kameň nie je tam.

389. Turínskymi ulicami blúdiavajú Božie deti

- ^{h G A D e A D h} 1. Turínskymi ulicami blúdiavajú Božie deti, oči sa im zakalili, chodia len tak po pamäti.
- ^{h(G)} R: |:Daj mi duše.:| ^e ostatné si všetko vezmi. Daj mi duše, ostatné si ber, len ber.
^{h(G)} |:Daj mi duše.:| ^e prosim, Pane, odpovedz mi, ukáž mladým k Tvojmu srdcu sme-er, správny smer.
^{A D G D A h}
2. Kto sa ľudia, kto sa nájde, kto zabudne sám na seba?
Kto dá vodu tejto bande? Je po láske stále smädná.
3. Cesta, ktorá až doteraz je len málo prešľapaná, provokuje k prešľapaniu turínskeho kňaza Jána.
4. Aj našimi ulicami blúdiavajú Božie deti. Oči sa im zakalili, chodia len tak po pamäti.